

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

3. číslo (listopad 1999) / 2.ročník

cena: 2,- Kč

Antiprostor, slovo, které znamená boj proti demokratickému systému, pravdě a všem lidem, kterým se tvůrci nelíbí

Už od září se na Internetu objevují stránky tzv. Antiprostoru. Co je to? Jaký je jeho účel? Kteří studenti stojí za jeho tvorbou?

Antiprostor by podle všeho měl pravděpodobně připomínat internetový časopis. Tento tzv. časopis je postaven tvrdě proti všemu na třineckém gymnáziu. Především se zabývá ale mnou. Jsem rád, že konečně jsem tak populární na této škole, že stojí někomu za námahu něco o mně napsat. Líbí se mi, že se píše o mně, i když články jsou zaměřené proti mé osobě, tvrdě kritizují všechno bez jakékoli možnosti na to reagovat. Všechno, co se zde píše jsou lživé, nepravdivé a pomlou-

vačné věty, které jsou v rozporu jak už s novinářskou etikou, tak se zákony České republiky. A to máme demokracii.

Účel časopisu má dokázat, že všechno co zde na třineckém gymnáziu existuje, je špatné a v rozporu se studenty. Především jsou zde špatní profesori, špatné vedení, Mrázek a špatný školní časopis, který je tu spíše pro profesory než pro studenty. To vše zde prý je. Nemohu rozhodnout, co je zde špatné a co dobré, žádný jedinec to nemůže rozhodnout. Školu tvoří všichni studenti, profesori... Je demokracie a podle jejího principu všechno by mělo záviset na většině. Každý má

právo na svůj názor a každý si může říkat, co chce. Tvořiči Antiprostoru si myslí, že demokracie vypadá, tak jak oni píšou, ale radil bych jim se někoho zeptat třeba profesora nebo si přečíst něco o demokracii, protože sami žijí v dávné minulosti, kde se nebralo ohled na názory jiných, ale na názor vládnoucí strany. Antiprostor toto připomíná, protože vyjadřuje pouze názor tvůrců a to, co autoři napíší, musí být zákonitě pravda, bez důkazů, bez jakékoli možnosti reakce. Je toto demokracie?...

(pokračování na str. 4)

V tomto čísle:

- rozhovor s Mgr. Jitkou Šimonovou
- vědomosti
- učebna fyziky
- Antiprostor
- soutěž o ceny
- sportovní výsledky

Prostor má narozeniny...

Chcete vyhrát 100,- Kč...

Prostor na Internetu

Časopis třineckého gymnázia má i svou internetovou adresu, na které najdete pouze výběr článku Prostoru, aktuální informace o redaktorech, nejlepší články z doby působení Prostoru, aktuální články a reakce například na Antiprostor, který je dostupný pouze Internetem. Předplatitelé o nic nepřijdou, protože na Internetu bude zveřejněn pouze výběr a mimo to se zde bude zveřejňovat po delších intervalech. Papírová forma nebo forma digitální PDF je stále dominantní. Nehledě na to, že předplatitelé mohou využívat plno jiných výhod.

Máme také e-mailovou schránku, která může zpříjemnit posílání článku, názorů, připomínek, problémů, témat do redakce čtenářům, kteří využívají Internet. Všichni stále mohou vhažovat své články a všechno jmenované také do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou.

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor

E-mail: prostor@gymtri.cz

KM

KM

Co je Antiprostor a jaký je jeho účel?
Kdo ho vytváří jaké jsou jejich jména?
Je Prostor cenzurovaný?
Je v Antiprostoru demokracie?
Čtete stranu čtyři a pět

Prostor má opět korektory

Po šesti měsících, kdy vycházel časopis Prostor bez korektorské úpravy se sypalo mnoho stížností z řad studentů, ale i profesorů, že v časopise se objevují chyby. Během těchto šesti měsíců jsem se snažil najít studenty, kteří by byli ochotni vzít na vlastní zodpovědnost něco tak důležitého jako jsou pravopisné chyby. Žádný časopis nesmí mít chyby. Tento rok s příchodem nových členů redakce se našly dvě korektorky, které doufám, vychytají všechny pravopisné chyby a časopis se stane příkladem správného používání českého jazyka. Byla mi nabídnuta i pomoc profesorů, ale pokud to má být studentský časopis, neměl by se v jeho redakci objevit žádný dospělý člověk. Abychom nebyli v podezření, že nad námi stojí „cenzura“.

Zodpovědnost za bezchybné články přebírají pouze korektoři časopisu a tím jsou: Kamila Římanová (4.A) a Helena Uhlářová (1.B). Stížnosti ohledně chyb adresujte pouze jim.

Dáváme prostor
 všemu a všem

BEZ CENZURY

Jak je to s učebnou fyziky?

Naše gymnázium je podle ročníků rozděleno do několika větví. Student má možnost zařadit se do větve humanitní, přírodovědné a všeobecné. Pakliže se rozhodnete studovat šestileté gymnázium, nabízí se vám možnost věnovat svému zaměření ve zvýšené míře a to také pomocí speciálních učeben a laboratoří. Na předcházející větu se zřejmě ohradí většina studentů zabývajících se přírodovědným oborem, jelikož od roku 1997 je k dispozici pouze fyzikální laboratoř. Učebna byla dle Ing. Ivo Kantora zrušena bez náhrady. Tehdejší vedení spolu s bývalým panem ředitelem Ing. Jiřím Mannheimem nekonzultovalo, zda má být zřízena učebna či laboratoř, ba ani neumožnilo profesorům se zapojit do tvoření nové laboratoře. Na otázku, jestli nyníjší laboratoř profesorům vyhovuje, odpověděl Ing. Ivo Kantor (zástupce fyziků): „Ne.“ A to ze tří základních důvodů:

1. vysoké pořizovací náklady,
2. zcela nevhodný nábytek,
3. velmi stísněný prostor, díky němuž lze laboratoř využít pouze v chemických praktikách.

Také dnešnímu řediteli, panu Mgr. Ladislavu Vrátnému, byly položeny otázky související se zrušením učebny a zavedením nové laboratoře. Podle jeho výpovědi profesori měli na výběr, buď nadprůměrně vybavenou laboratoř, nebo učebnu. Z odpovědi vyplývá jasný nesoulad názorů ředitele a profesora. Či odpověď se více blíží pravdě? Logicky vzato, každý z nás to určitě ví, jelikož při rozhodování, tj. v roce 1997, Mgr. Ladislav Vrátný ještě nebyl ve funkci ředitele této školy.

S nadcházejícím novým školním rokem zde přibude další problém. Kam umístit letos neexistující čtvrtý ročník čtyřletého studia? Do návrhu bude dáno zřízení tzv.

univerzální učebny, ta by se měla nacházet ve třídě 2.C, která mimochodem nevyhovuje hygienickým požadavkům a znemožňuje výuku kvůli špatné akustice. Tyto prostory by přesto mohly být využity pro více předmětů než je fyzika. Bez vysokých nákladů je možno, přemístit dataprojektor z auly a zavést zde internetovou síť. Podle dalších slov zástupce profesorů fyziky by místo učebny jazyka českého v přízemí mohla být zřízena pevná třída pro kterou, jak víme, v budoucnu bude chybět prostor. Pokud by vznikla učebna fyziky místo 2. C, mohlo by se všechno z učebny českého jazyka zde přemístit. Jak už Hi-fi věž, tak skříňky, slovníky a jiné pomůcky. Tato třída by se stala takovou univerzální audiovizuální učebnou, kde by se učila nejenom fyzika, ale i český jazyk a jiné předměty. Pak by se zabilo několik much jednou ranou. Třída pro nadcházející nový ročník by byla volná. Byli by spokojeni jak fyzikáři, tak vedení školy. Výhoda této učebny by byla i v tom, že jako jediná má nejlepší zatemnění na škole a to by se mohlo uplatnit při promítání přes dataprojektor nebo videa.

„Při otevření nové přístavby bylo tříd dostatek, dnes je není kam umístit.“ řekl Ing. Ivo Kantor. Konfrontací tohoto jsou slova pana ředitele, jenž zcela stojí za jazykovou učebnou, protože čeština je povinným předmětem.

Jak se bude tento problém vyvíjet nebo řešit, ví jenom vedení. My můžeme doufat, že nebudou podceňovat takový důležitý problém jen kvůli toho, že v jeho řadách stojí samí humanisté, kteří si mohou myslet o přírodovědném oboru svoje.

**Kateřina Kajzarová
Kamil Mrázek**

ANKETA

učebny na škole

Na anketu ohledně učeben bylo dotázáno (57 studentů) ze všech ročníků.

1. Která učebna se ti zde nejvíce líbí?
jazyková (18), počítačová jednička (17), chemická (5), biologická (4), hudební výchovy (4), fyzikální laboratoř (3), dějepisná (2), žádná (2), českého jazyka (1), studovna (1)
2. Která učebna ti na této škole schází?
kuchyňka (14), žádná (12), studovna (7), fyzikální (8), zeměpisná (6), počítačová (5), bazén (3), hospůdka (2)
3. Učíš se raději v normální třídě nebo ve specializované učebně?
ve třídě (20), v učebně (20), jak kdy (10), nevím (5), neučím se (2)
4. Který předmět by ses nechtěl učit ve specializované učebně?
matematiku (8), dějepis (8), chemii (6), český jazyk (5), francouzštinu (4), zeměpis (2), angličtinu (2), japonštinu (1)
4.1 Ve které učebně by ses nechtěl učit?
českého jazyka (5), fyzikální laboratoři (3), hudebně (3), matematické (2), dějepisné (2), počítačové dvojky (1), biologické (2), taková učebna není (2), chemické (1)
5. Která učebna je podle tebe na této škole zbytečná?
českého jazyka (21), dějepisná (11), jazyková (7), počítačová dvojka (5), chemická (4), matematická (4), žádná (3), všechny (2)

Lucie Palkovská, Marie Kolářová

Učebna jazyka českého versus učebna fyziky

Naše škola má dostatek učeben pro strohé spektrum výuky, přesto i to je někdy málo. Nespokojenost jak v řadách studentů tak i profesorů se projevuje v případě chybějící učebny fyziky a nově zřízené učebny jazyka českého. Přestože nemáme učebnu fyziky, vlastníme snad nejmodernější laboratoř. Cena jejího vybavení se udává šesticifernou číslicí. Nalezneme zde vše od závaží přes laboratorní váhy, až po drahé elektronické přístroje, a tak proč neučit fyziku v obyčejné třídě (třeba ve 2.C, která je laboratoři nejbliže) a pověřit spolehlivou službu nošením případných pomůcek do hodiny, v případě, že praktická část vyžaduje práci s přístroji nebo děláme-li laboratorní práci, nastěhujeme se do laboratoře. Někteří tvrdí, že by učebna fyziky měla být zřízena na úkor učebny českého jazyka. Vždyť takový slovník si může kdokoliv přinést do hodiny. Je to pouze učebnice, ve skříňce se pro ni určitě najde místo. Nač učebna? Český jazyk však není pouze práce se slovníkem spisovné češtiny či pravidly, ale také výuka literatury. Není přece pro studenta záživnější poslechnout si např. Petrarcovy Sonety Lauře nebo Strakonického dudáka z desky, než si ho jen přečíst v čítance. Učebna českého jazyka by měla být už jen proto, že čeština je náš mateřský jazyk. Jazyk zvučný, mnohými uznávaný. Hodně cizinců chce umět česky i přesto, že se říká, že čeština je jazyk náročný. Ale je to taky jeden z povinných předmětů u maturity. Proto buďme rádi, že máme učebnu jazyka českého.

Kamila

**Optimista prohlašuje, že žijeme v
nejlepším možném světě a pesimista
se obává, že je to pravda.**

(Cabell)

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Tento měsíc slaví časopis Prostor své první narozeniny. Ano, je to tak, v listopadu před rokem na třineckém gymnáziu vyšlo první číslo úplně nového školního časopisu, který jsme nazvali Prostor. A já věřím, že zde bude vycházet i nadále a že se časopis dočká také svých desátých a dvacátých narozenin. Za celý tento rok svého působení na této škole prošel a stále bude procházet novými změnami. Setkává se s mnoha odpůrci, jak v řadách studentů tak profesorů, ale i s velkými příznivci, kterých je stále víc a víc. Tento časopis vznikl jako nápad vytvořit nejlepší nejenom školní časopis a myslím, že se mu to daří. Čtou je i lidé mimo školu, v jiných městech a i tam se líbí. S Prostorem se můžete dozvídat o akcích ve škole i mimo ní. Můžete si přečíst rozhovory se slavnými lidmi, přečíst si články z jiných míst naší republiky nebo světa a setkat se s názory nejenom studentů a profesorů naší školy. Díky němu máte možnost vyjádřit své problémy, které se budou řešit. Časopis mimo jiné chce, aby se čtenáři pobavili a odreagovali od všedního dne, který je pro mnohé stále stejný. Prostor netvoří pouze redaktoři ale i čtenáři, a proto vhazujte své články, náměty, názory, připomínky do schránky prostoru nebo pište na náš e-mail. Prostor je časopis plně bez cenzury a tak se nebojte vyjadřovat své názory, protože časopis je tu pro vás a dává prostor všemu a všem.

Tento měsíc jsme hlavní pozornost věnovali učebnám této školy a jevu u některých známý pod názvem Antiprostor. V měsíci říjnu byl hlavním problémem program Globe. Přesněji by to mělo znít Globe versus 1.D. V této třídě se proti měření do Globe postavili na odpor všichni studenti. Do tohoto čísla se také nevešel článek ze setkání s Petrem Šabachem (viz příště v prostoru).

Od tohoto čísla se vám také budeme snažit přinášet soutěže o ceny, nejenom soutěže písemné. Pokud byste měli nápady nebo zájem o nějakou soutěž (např.: piškvorková soutěž, vědomostní soutěž v aule, miss, soutěž o nejlepší vtíp...), sdělte nám to pomocí schránky nebo e-mailu. Tento školní rok pro vás také připravujeme velké překvapení...

Věřím, že časopis se vám bude líbit a přeji krásné čtení

Kamil Mrázek(KM)

Soutěž o 100,- Kč

S Prostorem, který slaví své první narozeniny, vyhlášíme i soutěž o ceny. Soutěž je určena pouze pro předplatitele, kteří vhodí do schránky Prostoru (před dějepisnou učebnou) nebo pošlou na náš e-mail článek do 15. listopadu 1999 na téma Škola snů.

Hodnotit se bude podle novinářských kritérií. Žádné rozsáhlé úvahy na pět stran A4. Základní kritéria psaní do novin jsou tři: přesnost, stručnost, srozumitelnost (pokud je ovšem článek dobrý, stručnost pak znamená třeba list A4, písmo 10 na počítači)... Můžete článek pojímat jako humorný, úvahový, ironický, zvláštní (nejlepší článek je ten, který se vymyká běžnému). Může to být i rozho-

vor. Autor nejlepšího textu dostane 100,- Kč. Výherce souhlasí se zveřejněním jeho textu a svého jména. Prostor si vyhrazuje právo otisknout nejzajímavější soutěžní články v časopise. Pokud nebudete chtít otisknout své jméno připište k němu i pseudonym.

Takže do soutěže budou zařazeny články s tématem Škola snů vhozené do schránky Prostoru nebo poslané na e-mail nejpozději 15. listopadu. Papír spolu s článkem musí obsahovat jméno a třídu autora. (Jestliže nevyhrajete a nechcete uveřejňovat své jméno pod článkem připište i pseudonym.) Text musí být čitelný...

Těšíme se na vaše články. Za celou redakci přeji hodně nápadů.

KM

Bezplatná inzerce

Prodám učebnice
Němčiny pro jazykové školy 2. - 4. díl ve velmi dobrém stavu. Cena za jednu knihu 100,- Kč.

Žwak Petr, 6.C

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám...

Vzkazy a inzeráty vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pošlete e-mailem.

Příště v Prostoru:

Jaký je Petr Šabach, autor literární předlohy k filmu Šakalí léta a knížky Hovno hoří, podle které byly natočeny Pelíšky?

Budoucí novinky, zajímavé informace

Soutěž o ceny

Školní sbor

Rozhovor s ...

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Kateřina Kajzarová
Petr Ščigel
Jana Štěpánková
Honza Nieboras
Lenka Brudná
Natálie Bialoňová
Martin Valkus
Lucie Palkovská
Eva Klusová
Tomáš Ježek
Táňa Křenková
Petra Drongová
Pavla Heczková
Petra Lancová
Marie Kolářová

Korektoři:

Kamila Římanová
Helena Uhlářová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 2. listopadu 1999
náklad: 213 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:

22. listopadu 1999

čtvrté číslo vyjde:

30. listopadu 1999

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor

e-mail:

prostor@gymtri.cz

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Rozhovor s Mgr. Jitkou Šimonovou

Tento měsíc jsem se zeptala na několik otázek paní profesorky Mgr. Jitky Šimonové a tady máte její odpovědi.

Paní profesorko, kdy vás poprvé napadla myšlenka oddat se učitelkému povolání?

Patřím ke generaci, která maturovala v sedmnácti letech, přijímací zkoušky na vysokou školu jsme dělali v únoru maturitního ročníku. Tedy v šestnácti letech jsem se musela rozhodnout o svém budoucím povolání.

Byla jste vždy profesorkou, či jste pracovala i s dětmi školního věku?

Od začátku učím na gymnáziu v Třinci.

Na této škole vyučujete již hezkou řádku let, povězte nám tedy, pro kolik tříd jste byla třídní profesorkou a která ve vás zanechala nejvíce zážitků jak dobrých, tak špatných?

Nynější 1.D je sedmá třída, ve které jsou třídní, i když ve dvou z nich jsem nebyla, z různých důvodů, třídní po celou dobu jejich studia. Na všechny ráda vzpomínám, žádná se nevyomyká tak, že bych ji měla raději. Myslím, že ani "mé děti" na mne nevzpomínají ve zlém.

Necítíte svou výšku jako indispozici pro vaši autoritu vzhledem k vašim studentům, často téměř dospělým?

Ne.

Vraťme se alespoň na okraj do vašeho dětství, dospívání, jež je zajisté rébusem přestávek mnoha studentů. Patřila jste spíše mezi ty více temperamentní dívky bojujících o přízeň chlapců nebo jste byla klidnou a poslušnou studentkou?

Patřila jsem spíše mezi temperamentní dívky, ale nevyžívala jsem se v boji o přízeň chlapců. Spíše jsem se věnovala sportu. My jsme ještě kamarádili všichni se všemi.

Setkala jste se ve své učitelské praxi se situací mezi vámi a studenty totožnou se vzpomínkou na vaše studentská léta? Pakliže ano, popište nám ji.

Jistě, například při opisování a napovídání.

V posledním týdnu měsíce září jste trávila několik dní s letošními maturanty na výletě, kde jste si taktéž přivodila vaše zranění. Můžete nám přiblížit tu jistě špatnou situaci?

Cestou dolů z Bahence mi podklouzla noha a píchlo mě v kotníku. Nepřikládala jsem tomu velký význam, došla jsem v pohodě po svých. Doma jsem zjistila, že noha otekla a nelepšší se. Při rentgenu na chirurgii zjistili, že mám naštípnutý kotník a musela jsem do sádry.

Na naše gymnázium jakoby se spouštěla mračna v podobě žloutenky, ale také jako snad nadcházející chřipkovou epidemii profesorů a studentů. Považujete hygienická opatření za správná, nebo to byl pouze planý poplach?

Nemohu posoudit, nejsem hygienik. Některá opatření mi však připadala typu: „Vlk se nažral a koza zůstala celá“.

1.D je pro vás, poslední třídou. Po jejich maturitách, dnes ještě vzdálenou budoucností, půjdete do penze. Bude vám scházet školní prostředí a komunikace v mladém kolektivu?

I když se, jako každý starší člověk, na penzi těším, škola a studenti mi budou scházet. 34 let učení se nedá jen tak zahodit za hlavu.

Nakonec otázka soukromá, máte již vymyšleno jak a komu věnujete řadu volného času? Jestliže ano, komu a jak ho budete věnovat?

Od manžela mám slíbeného psa.

Děkuji za odpovědi

P.S.: V příštím čísle se těšte na rozhovor s Mgr. Ivem Kaletou

Kateřina Kajzarová

Je-li pravda, právo a spravedlnost na pochodu, pak teprve a skutečně je štěstím žít. (Čapek J.)

Když vyloučíte nemožné, pak to, co zbývá, musí být pravda, byť je sebenepřavděpodobnější. (Doyle)

*Antiprostor, slovo, které
znamená boj proti
demokratickému systému,
pravdě a všem lidem, kterým
se tvůrci nelíbí*

Jací jsou autoři Antiprostoru?

Když pomínu, že autoři žijí v době minulé jsou zde i jiné záležitosti, kterými se sami odsuzují. Je to především jejich neschopnost, která vyplývá už z toho, že oni sami neumí vytvořit vlastní název, nechci říkat časopisu, protože to co oni vytvářejí není časopis. Už to, že nemůžou vymyslet název celé dva měsíce a teď dokonce začínají tvrdit, že Antiprostor je jenom slogan, vystihuje jejich neschopnost a pouhé kopírování toho, co zde vytvořili jiní. Kritizovat něco a sami se toho dopouštět jsou tak závažné nedostatky, že bych jim radil se zamyslet, ale oni určitě nemyslí, protože nemají čím. Jestliže oni kritizují chyby v Prostoru, ale na vlastní ve vlastních článcích se nedívají např. v níže otištěném článku z Antiprostoru je slovo umněl a mnoho dalšího. To už svědčí o jejich namyšleném a velmi malém mozgovém prostoru. Kritizovat demokratický systém na naší škole a říkat, že Prostor je cenzurovaný, když oni sami porušují zákony demokratické společnosti, světového demokratického kodexu novinářů, to už mluví samo za sebe. Dokonce pouze jejich časopis je cenzurovaný, protože zveřejní články, které školu, profesory a jiné urážejí bez jakékoliv možnosti reagovat. Psát o tom, že profesori mají obědy za 14 Kč a nevědět proč? Psát o tom, že „jazykářky“ si berou peníze z kopírování do vlastní kapsy a nemít na to důkaz, to může napsat opravdu pouze ... „zvláštní jedinec“.

Kamil Mrázek versus Antiprostor

Zhruba od září vzniklo něco, čemu se v skupině odpůrců mé osoby začalo říkat Antiprostor. Antiprostor byl zřízen z nudy a k domnělému zničení nebo pokoření Mrázka. Mám hodně nepřátel a tak se nebojím, že by mě někdo mohl urazit nebo zabránit v mých zájmech. Lidé, kteří mě znají, ví jaký jsem, jak se chovám a že to, co uslyší od jiných není pravda. Díky mým nepřátelům jsem si vytvořil zásady, které nemůžu porušit a ti, co mě znají o nich ví. Jedna z mých zásad, což by měla být i zásada novináře, je nikomu a ničemu nevěřit. Pokud se někdo, chce dozvědět něco o mně nebo jiné informace, musí se zeptat pouze z očí do očí. Každý jiný člověk může lhát. Nikdy nepíšu dopisy a pokud je musím psát, tak mám sjednaná určitá řekněme „kódovací hesla“, která upozorňují, že jsem dopis napsal já a ne lidé, kteří se pokoušejí vystupovat pod mým jménem. Totéž je i s telefonováním. Člověk musí vědět, že telefonuji já a ne někdo jiný. Ví, co si asi teď říkáte, ale zažil jsem už situace, které poškozovaly mou osobu kvůli toho, že se za mě vydávali jiní nebo jenom šířili lživé informace (pomluvy) o mé osobě.

Proto, všechno, co je o mně řečeno, napsáno, publikováno na Internetu a jinde... není pravda.

Abyste viděli, že časopis je bez cenzury a nikdo se nebojí otisknout vaše názory, tak jsem vybral tento text (bez korektorských úprav):

Článek z Antiprostoru:

Nejprve osobně, lidičky nebojte se a posílejte své názory do Antiprostoru. K věci Pomlouvat Kamila Mrázka je snadné, to by umněl i můj 12 letý bratr. Ten by mu řekl, že je buzerant a kokot... Ale k věci, buďme schovívat, co si asi myslíte, že takový mutant jako je KM bude dělat až vyleze z této díry? Bude malý zakrslý trouba někde ve velkém světě. A jeho image, které získal na Gm. mu bude na hovno. Každý, kdo chce podnikat v jakémkoli oboru musí být silná a schopná osobnost což Kamil rozhodně není. Jeho absence schopnosti rozpoznat důležitou osobu od naprosto neschopného člověka je v jeho neprospekch./ Leze do prdele naprosto zbytečným lidem-prof...atd./ Zato odhazuje mladé schopné lidi, kteří to dotáhnou rozhodně 100x dál než by si on sám byl schopen představit. Jak může někdo tak mladej být tak sebejistej asi mu to někdo poradil. Je to? P. Filipce, jeho matka, babiřonane, římané, nebo Dallaští kovbojové. Obecně vzato, všem, kteří se obávají, že Kamil Mrázek bude v budoucnosti excelovat, mám šťastnou zprávu, jeho funkce bude nahrazena vojákem z povolání a on půjde někam. Třikrát sláva !!! Ale pro ty kdo si udělali z knihovny pánský klub, už od 1.11.1999 nastanou krušné chvíle tamní knihovnick končí svou službu a místo něho nastoupí jiná osobnost možná i ženská...

Urážet, urážet a pouze urážet je cílem Antiprostoru. Tento článek je napsaný asi ve velké nenávisti vůči mně, ale viděl jsem už i lepší...

Je vidět, že člověk, který tento článek napsal neví nic o mém životě, protože si myslí, že jsem dostal svou image na gymnáziu. Každý měl možnost získat post správce sítě a počítačů na této škole. Ale neměl odvahu vystoupit, nebo nebyl tak dobrý? Správcovství a časopis dělám pouze z radosti a s vědomím, že můžu škole pomáhat využitím všech svých znalostí. Rád pomáhám lidem a vím, že svými schopnostmi jim můžu hodně pomoci. Někteří si toho na této škole váží víc, někteří míň. To poznají až odmaturojí, bohužel.

Ale já svou image nezískal na této škole. Teď to bude znít, že se chlubím, ale to není chlubení, to je pravda.

Jsem známý díky svým schopnostem nejen na třineckém gymnáziu, ale i mimo něj (např. Praha). A to dokonce přináší větší image než na této škole. Z počítačů jsem vynikal už na základní škole. Nikomu nelezu podle autora „do prdele“, spíše naopak, mnoho lidí mě nenávidí. Jsem upřímný a rád říkám, co si myslím. Věřte mi lidé nemají rádi pravdu. Nadávky a jiné pomluvy slyším každodenně a to nejenom od studentů. Proč tak mladý můžu být tak sebejistý? Nikdo mi to neporadil, protože nikomu nevěřím. Prostě už jsem se takový narodil.

Pouze mluvit a pomlouvat lidi, kteří něco umí nebo dělají pro jiné je snadné. Ale dokázali autoři Antiprostoru vydávat časopis na této škole a jinde, dokázali se postavit mým schopnostem v počítačích a konkurovat mi? Ne. Pak nemá cenu dále mluvit. Všechno, co je v Antiprostoru napsané není pravda. Pokud chcete vědět pravdu, napište to do Prostoru nebo se mě zeptejte...

Kamil Mrázek

Je Prostor cenzurovaný?

Odpověď je jednoduchá. Prostor není, nikdy nebyl a nebude cenzurovaný. Když už někdo použije toto slovo, měl by vědět, co znamená, protože autoři Antiprostoru to neví. Neotiskování velmi vulgárních slov není cenzura. Jejich otiskováním je ohrožována mravní způsobilost a je v rozporu s etickým kodexem novináře. Ano, Prostor nikdy neotiskne silně (opakuji silně) vulgární slova. Toto není cenzura. Opravdu, nechte si vysvětlit tento pojem.

Jinak do Prostoru můžete napsat jakýkoliv názor, problém a redaktori ho objasní, vyřeší nebo budou bojovat za změnu. Takže pokud chcete vědět, proč mají profesori obědy za 14 Kč, řekněte nám o tom nebo napište svůj názor (vždyť máte možnost anonymně házet články do schránky Prostoru nebo posílat e-maily). Jestli si myslíte, že profesorky berou za kopírování peníze od vás, stejně tak napište i o tom. Prostor je bez cenzury. Bojuje proti nespravedlnosti a o to, aby vše bylo tak, jak má být. Kdo tvoří většinu této školy, vy studenti. Bez vás by škola zanikla a to si musíte uvědomit. Vedení školy vychází vstříc a nikdo se nemusí bát, že by byl nějak potrestán. Nikdo nebude porušovat svobodu slova a šíření informací. To vám může Prostor zaručit. Stejně tak, pokud se vám něco na Prostoru nelíbí (články, redaktori, chyby...) můžete nám to sdělit, protože jinak se to nedozvíme. A Prostor tvoříte i vy, nejenom redaktori.

Reklama Antiprostoru

aneb kdo se skrývá za tímto výtvozem?

Díky Antiprostoru jsem získal osobní reklamu a reklamu KMsoftu. Víte, že lidi zajímá osoba nebo věci, které ostatní pomlouvají nejvíce. KMsoft, ale není akciová společnost ani firma. Tudiž označení firma KMsoft nebo KMsoft, a. s. (v Antiprostoru dokonce KMsoft, as) je špatné. Oficiální označení zní společnost KMsoft. Není to společnost na vydělávání peněz, ale na získávání nejlepších odborníků v počítačích pro budoucnost. Zde se opět narazí na stejný problém, tvůrci Antiprostoru píšou o tom, o čem nic neví...

Na oplátku jsem si řekl, že pokud autoři dělají reklamu mně, já mohu udělat reklamu jim, aspoň těm o kterých sto procentně vím.

Hlavní tvůrci Antiprostoru jsou:

Adam Kurzok (5.C)

Honza Chrastina (5.B)

Dopisovatel do Antiprostoru, o kterém vím, je:

Roman Korzec (5.B)

Toto jsou autoři o kterých vím, jaký bude jejich osud, ví jenom lidé, kterých se články Antiprostoru dotkly.

Tito výše jmenovaní lidé a jiní přispěvovatelé, kteří zachovali svou anonymitu, porušují demokratické zákony ČR:

Trestní zákon: §205 - Pomluva,

§199 - šíření poplašné zprávy

Občanský zákoník: Ochrana osobnosti (§11 - §16)

Zákon o periodickém tisku a o ostatních hromadných informačních prostředcích §16 odst. 2 - Ochrana občanů a společnosti.

Jestliže budou pokračovat tak jak předpokládám... Stoprocentně budou jejich stránky smazány

poskytovatelem prostoru pro publikování jejich výtvořů. Otázka je zda po tomto jejich odhalení ještě budou pokračovat?

Co bude se všemi autory Antiprostoru?

Nevím, ale věřte, že hodně lidem leze tento výtvoř na nervy. Autoři tohoto internetového jevu se budou bránit, asi tak, že nemám žádné důkazy, které by potvrdily tato jména. Věřit mi nikdo nemusí, ale já vím svoje a tato jména jsou správná.

Proč lžou čtenářům, když tvrdí, že mají necenzurovaný a demokratický internetový časopis?

No, prostě neumí si přiznat, že časopis dělají pouze z nudy, vymyšlejší debilní spojení a neuvědomují si, jaký to má dopad. Jak si jistě mnozí z vás, co mají přístup k tzv. Antiprostoru, všimli, jejich elán k vytváření časopisu ochabl.

Nakonec vás určitě přesvědčí ještě jedna věc o tom, že na škole není žádná cenzura. Stránky Antiprostoru byly stvořené, protože mají studenti možnost ze školy přistupovat na Internet a nejvýhodnější časopis je takový, který se dělá pouze mačkáním do kláves počítače, tedy ne žádné kopírování, chození pro papírové články, přepisování, tvoření anket a jiné. Tak byl stvořen tzv. Antiprostor. Ale myslím, že tvůrci tohoto díla, zapomněli na jednu věc. Klidně bych mohl zakázat přístup na tyto stránky ze školy. Pak by to studenti přestali číst a tzv. časopis by nesplnil svůj účel a byl by autory zrušen ..., ale proč se zabývat stupidními pomluvami, že?

Významné listopadové dny

Zase začíná nový měsíc, který jako všechny ostatní měsíce zahrnuje pár svátků. Tyto svátky nejsou sice spojeny s dny volna, ale jsou i tak dosti zajímavé. Když začneme hned od začátku, tak již 1. listopadu je zvláštní svátek, a to svátek zemřelých (dušičky). Tento den lidé každoročně navštěvují hřbitovy a hroby zdobí barevnými kyticemi a věnci. Není to svátek pouze v ČR, ale i v Polsku, Slovensku a třeba v Americe je tento svátek nazván Hallowe'en. (před svátkem všech svatých tj. 31. října).

Jak se mi podařilo zjistit, tak v tuto dobu se objevují čarodějnice a duchové. Také děti se oblékají jako strašidla a provádějí dospělým různé veselé kousky.

Dalším svátečním dnem je 17. listopad. Tento svátek je veselejší hlavně pro nás. Je to totiž Den studentů, který vznikl v porevoluční době.

Více svátků v listopadu nemáme, ale zanedlouho jsou tady Vánoce, takže se máme na co těšit.

Včelka Mája

Nešťastná láska

Určitě každý ví, co znamená tento nadpis. Nikomu bych to nepřála zažít, protože je to stav, kdy normálně nepřemýšlíte (možná, že u někoho z vás je to tak každý den) a někdy dokonce přemýšlíte i o sebevraždě. Nešťastná láska má hodně podob, ale mě „zasáhla“ takhle:

S tím klukem se znám něco přes rok a pořád jsme kamarádi. Seznámila jsem se nejenom s ním na jednom nejmenovaném místě, kde rádi chodí mladí lidé, když mají čas a chtějí se pobavit. Dozvěděla jsem se o tom klukovi jen to, co jsem potřebovala vědět: jméno, adresu a telefon (to mi řekl sám), koníčky, ...

To má láska k němu byla jakoby „přerušovaná“. Chvilí jsem ho měla ráda, chvíli zase jiného, ale kvůli němu jsem odmítala kluky, kteří měli zájem a chtěli se mnou chodit. Jak bláhová jsem si myslela, že bych se s ním někdy dala do kupy. Ale v posledních měsících jsem si uvědomila, že ho opravdu mám ráda, dalo by se říct, že jsem ho milovala a proto jsem chtěla něco udělat, ale nejspíš jsem to tím úplně zkazila. Teď mi nic jiného nezbyvá, než se smířit s tím, že sice na něho mám, ale na druhou stranu on nejvíce zájem o mě. Ale zapomenout na něho je velice těžké, když ho vidím každý den ve škole. Nejlepší „lék“ bude, když si najdu jiného kluka, aspoň nebudu mít čas o něm přemýšlet.

Takže, kdyby někdo měl stejný problém jako já, tak ho hodte za hlavu. Ví, že je to těžké, ale zkuste to, aspoň se nebudete zbytečně trápit. A co nejrychleji si najdete buď kluka (holku) nebo nějakou činnost, která by vás bavila.

Katy

Povídka - Velká láska

Znal jsem Jitku pouze od vidění. Věděl jsem, kde bydlí, ale nikdy by mě nenapadlo, že se mezi námi něco stane. Byla velmi pěkná žena a působila příjemně. Její přátelé ji měli rádi. Měla velmi pěkné velké modré oči, které zářily z dálky jako světla automobilu jedoucího v noci. Kolikrát jsem jí potkal a pozdravil, nepovšimnut si krásy jejich očí. Znáám spoustu žen a jejich vášní, ale Jitka, ta je zvláštní. Velmi často se dívám do očí žen, které vám prozradí úplně vše. Avšak s těmito pohledy musíte být opatrní, abyste neuvedli druhé do rozpaků. Jitčiny oči prozradily dobrosrdečnost, věrnost, smyslnost a také ukrývaly jakési tajemství. Pokaždé, když jsem Jitku potkal, jsem se snažil upoutat její pozornost. Někdy jsem si připadal úplně trapně. V takové situaci jsem nejistý, rozum jde stranou, třepou se mi kolena, polévá mě horko. Hlavou mi proudí řeka myšlenek, které bych rád pustil s přetlakovaného hrnce, ale něco mi to nedovolilo. Asi to byl pocit, že Jitka mou skrývanou lásku neopětuje.

Nebo to bylo bratrské gesto, které mi to nedovolilo? Jitka totiž byla zahleděná do mého bratra. Mám svého bratra rád, ale on si Jitku nezasloužil. Je narcistický a myslí jenom na sebe, z Jitky si dělal legraci a drží si ji od těla. Jitka za ním chodila a já jsem tak alespoň měl k ní blíže. Často povidala a já nedával pozor o čem mluvím, jen jsem tak kýval hlavou a sledoval její plně rty. Ó, jak rád bych jí řekl, co si o ní myslím mé rty. Snad to byl osud nebo prostá náhoda, ale já tu šanci dostal. Bylo léto a bratr jako obvykle odjel za prací. Já jsem zůstal sám doma. Pár dní jsem relaxoval, když zazvonil zvonek u dveří. Jitka se vrátila z dovolené a ptala se po bratrovi, ale ten byl pryč. Pozval jsem Jitku dál a připravoval jsem koláč se kterým mi pomáhala. Rozdělili jsme piškotový korpus, který jsme vyložili broskvovými a vše zalili zhoustlou broskvovou šťávou (pozn. autora: šťáva z broskví se vaří s vanilkovým pudinkem dokud nezhoustne). Celý dort jsme nechali vychladnout. Během plynoucího času jsem poslouchal

Vědomosti profesorů a studentů

Tento měsíc nastalo pár změn v této rubrice. Mnoho profesorů si stěžovalo, že se ptáme pouze jich a ne studentů. Proč neudělat změnu? Musíme být objektivní a musíme také přiznat, že studenti toho ví méně. A tak jsme se zeptali na pět základních otázek z poznámek v sešitech studentů (ne z encyklopedie). Na tyto otázky odpovídali tři profesori a tři studenti, aby nikdo neřekl, že nejsme objektivní. Každý měsíc budou odpovídat na otázky náhodně vybraní profesori a studenti (každý z jiné třídy) a vy na těchto stránkách můžete posuzovat jejich odpovědi.

Otázky (správné odpovědi):

1. Co je ofenzíva? (útok)
2. Co je prognóza? (předpověď)
3. Co je rezistence? (odolnost)
4. Co je intenzita? (stupeň síly, mohutnosti)
5. Kolik stupňů má vnitřní úhel v rovnostranném trojúhelníku? (60°)

Odpovědi profesorů:

Mgr. Hana Dziadková

1. aktivita vojenská
2. předpověď
3. obrana, schopnost
4. co nejvíce množství
5. 60°

PhDr. Anna Wiszczorová

1. útok
2. předpověď
3. klid (pasivní), nekladení odporu
4. síla
5. 60°

PhDr. Jan Bujok

1. útok
2. předpověď
3. vypadlo mi to, (pak přišel) už jsem si vzpomněl - odolnost
4. síla
5. 180°

Odpovědi studentů:

Student 1.C

1. nevím
2. něco v nemocnici
3. odolnost
4. nevím
5. 60°

Student 4.B

1. útok
2. předpoklad
3. odolnost
4. síla něčeho
5. 60°

Student 5.A

1. útok
2. předpověď
3. nevím
4. stálost
5. 180°

Petra Drongová, Petra Lancová

vyprávění zážitků z dovolené. Zase jsem sledoval pohyb jejich plných rtů a jak čas plynul, byl jsem čím dál tím blíž. Seděli jsem vedle sebe a naše pohledy se sešly. Všude zavládlo ticho, vnímal jsem pouze tikot hodin a svírající pocit v mé hrudi. Tělem se rozlívalo nepřekonatelné teplo a nepopsatelný pocit ovládl mé podbříško. Najednou jsem uslyšel smyslné mlasknutí otvírajících se rtů. Bože, odpusť, jestli jsem kdy lhal, ale já

doposud nikoho tak nemiloval. Naše hlavy byly tak blízko a já jsem strnul. Nedokázal jsem se pohnout, nevím co mi bránilo. Zklamal jsem Jitčino očekávání a zklamal jsem sám sebe. Nic horšího se mi nemohlo stát. Celé odpoledne jsem ležal, nezvedal telefony, nepřijímal návštěvy. Ještě večer jsem nemohl spát, sedl jsem si k psacímu stroji a vypustil páru z přetlakovaného hrnce.

Tomáš Ježek

VŠECHNO JE MOŽNÉ

(vždyť i Esmeralda vidí...)

V poslední době (myslím tím posledních 200 dní) si stále všímám, jak se mnou všichni mluví o jakémisi pozoruhodném seriálu. Tím seriálem by měla být Esmeralda, a já pořád nevěděl, o čem je řeč. Až jednou. (Popravdě - bylo to asi před půl rokem.)

Když jsem přišel odpoledne domů, viděl jsem, jak moje sestra sedí soustředěně u televize a zabíjejícím pohledem odsuzuje sebemenší zvuk, který se ozve. Řekl jsem si, že bych se měl kouknout, co to vlastně sleduje. Pomalu jsem vešel do obýváku... Nejprve jsem uslyšel nějaký příjemný hlas. Potom jsem se rychle otočil a - dostal jsem se zavrať. Předě mnou stála nějaká bohyně. Žádná Pamela, dokonce ani Emanuela. Byla to nějaká venkovská dívka s krásným úsměvem, obyčejnými šaty a nádhernými očima. Opravdu. Krásnější oči jsem v životě neviděl. Dívaly se tak přirozeně, tak živě, tak vesele...

Asi po deseti minutách jsem se odvážil tu dámu oslovit. Řekl jsem to tiše. Jako když letní vánek ostřeluje listy v korunách stromů: „Jak se jmenujete?“ Kráska neodpověděla. Jen sestra mne asi špatně slyšela, což bylo dobře. Její ústa vyslovila tu dlouho očekávanou větu: „To je Esmeralda.“ „Esmeralda...“ vydechl jsem v extázi. „Jo, ona je slepá,“ pokračovala sestra. V tu chvíli se mi zhroutil svět. Ach

bože! Je to možné? Ona nevidí? Ona mne nevidí?

Vrhnul jsem se k televizi a celou jsem ji objal. Esmeraldo!!! Jak mohou tak krásné oči nevidět? Nechápal jsem to...

Pak jsem ale najednou pochopil něco jiného. Zřejmě jsem zacláněl sestřičce ve výhledu. Rozbolelo mne totiž nějak neočekávaně mé pozadí. Zařval jsem bolestí.

Ne z fyzické. Tato bolest by se dala vydržet. Horší byla ta bolest uvnitř mého srdce. Končím...

Půl roku jsem se snažil na Esmeraldu zapomenout. Nedařilo se mi to. Všude se ozývaly vtipy, které ji degradovaly na tu nejnižší hodnotu ve vesmíru. Najednou byla pro všechny jen pouhý, naničovitý atom. A to vše jen díky své slepotě. Ach, jak jsou všichni krutí! Jak mohou urážet takovou nádhru!? A pak, po půl roce, ke mně přišla další zpráva: Esmeralda vidí! Jak mně nadskočilo srdíčko, to se ani nedá vypovědět.

Teď už nejsem smutný. Víím, že jednou mi to vyjde. Vždyť Ona taky chtěla vidět. Čekala dlouho na operaci. Já si dlouho počkám na ni. A nesmějte se, když vám řeknu, že mám (kromě Esmeraldy) rád taky přírodu. Vždyť je tam tolik zeleně!!!

Pepa Mauglí

Vlastenec

Na třinecké gymnázium chodím prvním rokem. Dostal jsem studentský průkaz a pěknou skříňku na kraji řady. Inspirován kolegy studenty, kteří mají na svých skříňkách samolepky, nalepil jsem si také velmi pěknou samolepku, kterou jsem nosil asi půl roku v kapse. A proč tak dlouho? Protože jsem nenašel místo, kde by upoutala pozornost každého. Během prvního dne splnila samolepka svůj účel. Upoutala pozornost řady studentů a jeden inteligentní jedinec se dokonce pokoušel na samolepku podepsat. Druhý den jsem našel na samolepce škrábance. V ten den upoutala pozornost dalšího inteligentního jedince, který samolepku odstranil. Komu vadila samolepka na mé skřínce? Kdo byl onen inteligentní jedinec?

Na samolepce, kterou jsem si nalepil na skříňku, byla vlajka České Republiky. Symbol českého národa zkoušeného po staletí ranami osudu.

Dodnes mě zarazí, proč na mé skřínce nemohla vlát vlajka České Republiky, když na jiných skříňkách se Radegast drží vší silou. Pravděpodobně jsou mezi námi lidé, kteří mají natolik silné vlastenecké citění, že nevydrželi a vlajku České Republiky přemístili za účelem lepšího využití.

Tomáš Ježek

POEZIE

Hřbitov

Na hřbitově zašlých věků,
v chladné tmě bouřícího oceánu,
se procházím mezi hroby mých lásek.

Jako den můjí noc,
tak já jdu kolem vrásčitých kamenů
s nečitelným písmem v sobě skrytým.
Pak poklekám.

Svá kolena brousím o bílý mramor,
černou desku, skleněné růže...
Vzhlédnu...

Dvě holubičky se k sobě tulí
v podzimním mrholení pavučin.

Na mramoru se ukáže kaluž -
slzy padají z mých tváří. Pláču.

Jak by ne! Já tě pohřbil...

Ach odpusť, odpusť...

Mnohokrát se mé srdce rozbušilo,
mnohokrát můj úsměv bloudil
po tvářích osamocených žen.

Však ty, tichý hrobe,
jediný s mi zůstal neponičený.

Vždyť nikdy jsem nikoho nemiloval
jako tělo, duši v tobě skrytou.

Hrobe - otevři se a ukaž mi znovu
tu, co chtěla opustit mé srdce
a nepovedlo se jí to.

Ach, milý hrobe - vím,

že nesmrtelná láska

kdes hlouběji v tobě stále žije,

a hluboko v ní jen pro mne srdce bije.

Ach hrobe, hrobe... Nikdy nemiloval's.

Já ano - a svou lásku jsem si schoval.

(Pak slunce zaskví,

mrtvý u živé teď leží,

vlasy slepené slanou louží...)

Černý Princ

Proč se učím?

Čím víc se učím, tím víc toho vím.

Čím víc toho vím, tím víc toho zapomínám.

Čím víc toho zapomínám, tím méně toho vím.

Tak proč se vlastně učím?

Kamila

Jestliže je pravda, že chudoba člověka se měří jeho potřebami, pak ctižádostivec a lakomec hynou v nejhorší chudobě.

(Bruycre)

Oceláři vydřeli dva body

V 11. kole hokejové Český Telecom extraligy se Oceláři premiérově představili před televizními kamerami. V předehrávce kola hostil Třinec dosavadního lídra tabulky, Keramiku Plzeň. I přesto však třinecký stadion oproti jiným utkáním zel prázdnotou. (Utkání sledovalo 3846 diváků – nejmíň za tuto sezonu).

Zápas začali lépe hosté, kteří ještě před koncem 1. třetiny vyhrávali 3:0. (Mimo jiné, za stavu 0:1 jsme nevyužili trestné střelení. Král prostě Salfického „neoblafnul“). Plzeňáci však nečekali, že se vývoj zápasu obrátí jiným směrem. Po třech obdržných brankách se nechal vystřídat brankář Marek Novotný. Do svatyně pak nastoupil Vlasta Lakosil, kterého nejednou (po vydařeném zápase) sportovní redaktori nazvali „nástupcem Dominátora“. V samém závěru, při přesilové hře se prosadil Daňo – 1:3.

Do druhé třetiny jsme

nastupovali za pro nás nepříznivého stavu. Hráči však byli jako vyměnění, chtěli uhrát alespoň remízu, ne-li výhru. Trenér Hadamczik jim asi v šatně promluvil do duše. Hrál se nahoru a dolů, ale bez proměněných šancí. Puk skončil třeba na tyče nebo v boční síti. Přežili jsme také oslabení 5 min. 4:5, když rozhodčí poslal do sprchy Selingra. Naštěstí to Plzeňáci „zapinkali“ a nakonec jsme hráli přesilovku my.

Začátek třetí třetiny, stadion to pomalu vzdává, ale kotel se nenechá jen tak odradit. A je to tady hráči se radují z gólů. Na světelném ukazateli se objevilo „Autor gólu – Daňo“. A celý stadion je rázem štěstím bez sebe. Celé město ožívá. Daňo tehdy netušil, že nás rozradostnil jen dvakrát. Pak využil přesilovku Cartelli ranou od modré a bum, je to tady 3:3. Všichni věří, že vyhraje, vždyť na to máme ještě 16 minut. Plzeň se hodně snažila nám v tom zabránit a vydatně

jim v tom pomáhal hlavně rozhodčí Bolina, který „neviděl“ evidentní fauly Plzně. Přesto udělil 10 minutový osobní trest Pletkovi za to, že se mu na led přijel „svěřit“ se zraněním, které nečistou hrou Plzeňáci způsobili. „Zimák“ bouřil a častoval Bolinu vulgárními až sprostými nadávkami. Nic se nezměnilo, Bolina si pískal dál po svém (i přesto, že snad dostal kelímek od piva). Potřetí a nejvíce rozvlnil ochozy opět Daňo, který vstřelil svůj třetí gól, náš vítězný a získal tak ocenění – nejlepší domácí hráč utkání. Stav byl 4:3, hoši ho udrželi a bohatě jim pomohl Lakosil.

Oceláři nakonec „vyžehlili led“, všichni spokojeně odcházeli a třinecké bubny doprovodily hokejisty až do sprchy. Dva body zůstaly doma.

Kamila

Dobré vlastnosti nepotlačí nikdy špatné, asi tak jako cukr přidán do jedu, nebrání jedu, aby byl smrtící.

(arabské přísloví)

Optimismus je, když žena neumyje večer nádobí v naději, že zítra k tomu bude mít větší chuť.

(Thomsonová)

Jak se stát plavčíkem

Kolik z vás by se rádo procházelo v oranžových trenýrkách po pláži nebo kolem dokola bazénu, ale kdo z vás opravdu ví, co toto zaměstnání obnáší? Nejedná se o pouhé předvádění břišních svalů a řešení problémů na pokračování jako ve známém televizním seriálu. V první řadě je třeba vás obeznamit s opomíjeným označením plavčíků. Každý plavčík je záchranář. Člověk, který je speciálně vyškolen pro záchranu lidských životů, které se ocitnou v ohrožení. Toto je dosti opomíjená skutečnost, kterou si v první řadě musíme uvědomit. Z toho se dále odvíjí zodpovědnost, kterou má plavčík – záchranář vůči návštěvníkům bazénu. Každý plavčík musí složit zkoušky, které ho uzpůsobují k výkonu povolání plavčíka na krytých a otevřených bazénech v České republice. Zkouška se skládá ze dvou částí. První část zkoušky zahrnuje fyzickou zdatnost a druhá část odborné znalosti zdravotědy, anatomie, fyziologie a neodkladné resuscitace. K fyzické zdatnosti patří: plavání na čas, plavání pod vodou, zvládnutí záchranářských brejků a záchrana tonoucího. Nejtěžší částí zkoušky je neodkladná resuscitace. Jedná se o provádění resuscitace podle pravidla ABC: Airway – uvolnění dýchacích cest, Breathing – umělé dýchání, Circulation – obnova krevního oběhu nepřímou srdeční masáží. Účinnost neodkladné resuscitace je kontrolována počítačem. Na konci této zkoušky vám počítač vytiskne zprávu s dílčím a hlavně celkovým hodnocením: prospěl – neprospěl. Zkoušející během celého testu neodkladné resuscitace navazuje stresovou situaci, která ovlivňuje psychiku zkoušeného. Zkoušející tak připravuje budoucí plavčíky – záchranáře na psychickou zátěž. Toto je okamžik, kdy si každý uvědomí hodnotu lidského života.

Tomáš Ježek

Výsledky sportovních soutěží

Přespolní běh – okresní kolo:

Závody v Bašce přinesly dvojnásobný úspěch našich studentek. Ve velmi bohaté konkurenci (závodilo 10-20 škol v každé kategorii) se prosadily naše dorostenky (Przyczkova, Kozielkova J., Sikorova, Cieslarova, Mitrengova) i starší žákyně (Kufova, Kluzova K., Sklenářova, Klusova., Třeslínová) a vítězstvím se probojovaly na regionální kolo.

Dobře bojovali i hoši, dorostenci skončili třetí a starší žáci čtvrtí.

Středoškolský pohár – regionální kolo:

Velmi kvalitními výkony (obě družstva pokořila hranici 8000 bodů) se naši reprezentanti umístili na 5. místě a reprezentantky na 3. místě vždy ze dvanácti družstev. Třebaže na postup to letos nestačilo, všichni zaslouží uznání za bojovný a zodpovědný výkon. Jde o tyto studenty a studentky: Marek, Zbončák, Rada, Ostruszka P., Szlaur, Sklenář, Třeslín, Barnný, Till; Mrózková, Žáková, Kozielkova E. i J., Przyczkova, Cieslarova, Stenclakova I. i Z., Špokova, Vrátná, Ščerbová, Sikorova.

Hokejbal – okrskové kolo:

V konkurenci specialistů ze žákovské městské ligy se našim nepodařilo prosadit a skončili ve skupině bez vítězství.

Plavání – okresní kolo:

O jasné vítězství našich se postaraly dorostenky (Richterová, Štefková, Bujoková, Heczková, Jakešová) a dorostenci (Heczko, Sklenář, Vitásek, Zbončák, Ščotka). V současné době zřejmě našim plavcům a plavkyním konkurence v okrese chybí. Blahopřejeme.

Mgr. Pavel Sikora

Očekávané akce v listopadu

- 30. 10. regionální kolo v přespolním běhu
- 9. 11. okresní kolo v hokejbalu (kat. 5)
- 10. 11. okresní kolo v odbíjené (dorostenky)
- 11. 11. okresní kolo v odbíjené (dorostenci)
- 24. 11. okresní kolo v halové kopané (st. žáci)
- 24. 11. okresní kolo v házené (st. žáci)

Mgr. Pavel Sikora